

Arrest

**nr. 174 961 van 20 september 2016
in de zaak RvV X / II**

In zake: 1. X
 2. X
 in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen
 X
 X
 X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X en X, op 19 februari 2014 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 december 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard en tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 mei 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 juni 2016.

Gelet op het arrest nr. 172 207 van 20 juli 2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarbij de debatten worden heropend en de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 26 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DELGRANGE, die loco advocaat J. HARDY verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat S. BOUMAHDI, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 19 december 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing waarbij de aanvraag van 31 augustus 2011 om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing.

1.2. Op 19 december 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding ten aanzien van de eerste verzoekende partij alsook ten aanzien van de tweede verzoekende partij een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit zijn de tweede en de derde bestreden beslissingen.

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partijen werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van de verzoekende partijen te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. De verzoekende partijen hebben in hun verzoekschrift woonplaats gekozen bij hun raadsman en zijn daar hangende het geding niet op teruggekomen. De beschikking van 10 mei 2016 houdende de oproeping van de zaak werd dan ook op regelmatige wijze aan dat adres verzonden.

3.2. In de voormelde beschikking wordt het volgende meegedeeld aan de partijen:

“Bovendien vraagt de Raad aan beide partijen om met toepassing van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet, alle inlichtingen en bescheiden over te maken aan de Raad met betrekking tot de actuele situatie van de verzoekende partij, die mogelijks een gevolg kunnen hebben voor de behandeling van het huidig beroep, meer bepaald of de verzoekende partij zich nog op het Belgische grondgebied bevindt en of zij ondertussen desgevallend het voorwerp heeft uitgemaakt van een statuutwijziging”.

3.3. Artikel 39/56 van de vreemdelingenwet bepaalt dat de in artikel 39/2 van die wet bedoelde beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen worden gebracht *“door de vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling”*. In de memorie van toelichting bij het ontwerp dat tot die bepaling heeft geleid wordt gewezen op de analogie met artikel 19, eerste lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en wordt uitdrukkelijk gesteld dat voor de interpretatie van het begrip *“belang”* derhalve kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan dit begrip heeft gegeven (*Parl. St., Kamer, 2005-06, DOC 51 2479/001, 118.*).

3.4. Een verzoekende partij beschikt over het rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: zij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet haar een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook.

3.5. Het belang waarvan een verzoekende partij blijk moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en zij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet bovendien een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Haar houding mag voorts het behoorlijk verloop van het proces, waartoe ook zij moet bijdragen, niet verstoren. Om die redenen is zij verplicht haar medewerking aan de rechter te verlenen wanneer zij daartoe wordt verzocht. Wanneer haar om aanvullende informatie ter actualisering van het dossier wordt verzocht -zoals *in casu* met de beschikking van 10 mei 2016- moet zij aldus over het al dan niet bestaan van nieuwe gegevens uitsluitel geven.

3.6. Ter terechtzitting van 3 juni 2016 kunnen de verzoekende partijen, bij monde van hun raadsvrouw, die *loco* hun raadsman verschijnt, niet meedelen of zij nog in België verblijven. De raadsvrouw stelt dat er met de verzoekende partijen 'laatst' nog contact was in België, doch dat zij hiervan geen bewijs kan voorbrengen.

3.7. Met het tussenarrest nr. 172 207 van 20 juli 2016 werden de debatten heropend en werden de partijen opnieuw opgeroepen om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 26 augustus 2016 om volgende redenen:

“De verzoekende partijen behouden in voorliggende zaak evenwel enkel hun belang bij het ingesteld beroep indien zij nog steeds op het grondgebied verblijven. Immers, indien de verzoekende partijen niet meer op het grondgebied verblijven, hebben zij geen belang bij het aanvechten van de eerste bestreden beslissing daar de verwerende partij enkel zal kunnen vaststellen dat zij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet van de verzoekende partijen niet zal kunnen inwilligen. Immers blijkt uit de bewoordingen van artikel 9ter, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet (“De in België verblijvende vreemdeling (...) kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen (...)”) duidelijk dat enkel een vreemdeling die in België verblijft een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet kan indienen. Er dient aldus rekening te worden gehouden met het feit dat een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet slechts kan worden ingewilligd indien de aanvrager in België verblijft (cf. RvS 21 december 2012, nr. 221.898). Ook dient de vraag gesteld te worden naar het belang van de verzoekende partijen, indien zij niet meer op het grondgebied verblijven, bij het aanvechten van de tweede en derde bestreden beslissing. Immers, indien zij niet meer op het grondgebied verblijven, hebben de tweede en de derde bestreden beslissing volledige uitvoering verkregen en zijn zij hierdoor uit het rechtsverkeer verdwenen, zodat een eventuele vernietiging van de in het kader van voorliggend beroep bestreden bevelen om het grondgebied te verlaten de verzoekende partijen niet meer tot voordeel kan strekken.

Er wordt de verzoekende partijen een bijkomende termijn gegeven om de Raad in kennis te stellen van het gegeven of zij nog in België verblijven. Hiertoe wordt minstens een begin van bewijs wenselijk geacht. Hiertoe worden de debatten heropend en worden de partijen opnieuw opgeroepen ter terechtzitting van 26 augustus 2016.

De Raad benadrukt in dit verband nog dat de verzoekende partijen, indien zij hun belang bij het ingestelde beroep willen bewaren, een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor de ingestelde procedure dienen te vertonen (cf. RvS 16 november 2011, nr. 216.275). Hun houding mag het behoorlijk verloop van het proces, waartoe zij moeten bijdragen, niet verstoren. Daarenboven moet worden gesteld dat de verzoekende partijen steeds verplicht zijn om hun medewerking aan de rechter te verlenen wanneer zij daartoe worden verzocht.”

3.8. Ter terechtzitting van 26 augustus 2016 stelt de raadsvrouw, die *loco* de raadsman van de verzoekende partijen verschijnt dat het niet gelukt is om de verzoekende partijen te contacteren, doch dat zij niet met zekerheid kan stellen dat de verzoekende partijen zich niet meer op het grondgebied bevinden, dat zolang er geen zekerheid is het belang behouden blijft.

3.9. Ter terechtzitting van 26 augustus 2016 wordt geen enkel bewijs voorgelegd met betrekking tot de aanwezigheid van de verzoekende partijen op het Belgische grondgebied. Met de enkele stelling dat niet met zekerheid kan gesteld worden dat de verzoekende partijen zich niet meer op het Belgische grondgebied bevinden, toont de raadsvrouw van de verzoekende partijen niet aan, minstens geeft zij niet aan, dat de verzoekende partijen zich op het Belgische grondgebied bevinden. De raadsvrouw van de verzoekende partijen slaagt er aldus niet in om uitsluitel te geven over de vraag of de verzoekende partijen zich nog op het grondgebied bevinden.

3.10. Waar de raadsvrouw van de verzoekende partijen nog voorhoudt dat zolang er geen zekerheid is over de verblijfplaats het belang behouden blijft, gaat zij voorbij aan wat reeds werd uiteengezet in het tussenarrest nr. 172 207 van 20 juli 2016: *“De Raad benadrukt in dit verband nog dat de verzoekende partijen, indien zij hun belang bij het ingestelde beroep willen bewaren, een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor de ingestelde procedure dienen te vertonen (cf. RvS 16 november 2011, nr. 216.275). Hun houding mag het behoorlijk verloop van het proces, waartoe zij moeten bijdragen, niet verstoren. Daarenboven moet worden gesteld dat de verzoekende partijen steeds verplicht zijn om hun medewerking aan de rechter te verlenen wanneer zij daartoe worden verzocht.”*

Door geen klaarheid te scheppen inzake de elementen waarnaar werd gepeild in de beschikking van 10 mei 2016 en in het tussenarrest nr. 172 207 van 20 juli 2016 en aldus de rechter hun medewerking te onthouden, wordt blijk gegeven van een gebrek aan belangstelling voor en belang bij het ingediende beroep. Ambtshalve dient te worden vastgesteld dat het door de wet vereiste actueel belang niet is aangetoond.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig september tweeduizend zestien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER